Nr 32 SOSNOWIEC, dnia 7 sierpnia 1938 roku Rok V

DODATEK PARAFIALNY

Jednajcie prenumeratorów prasy katolickiej.

do TYGODNIKA „NIEDZIELA"
Parafii Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny.

Apostołem bądź, nie tylko czytelnikiem.

Porządek nabożeństw

w Kościele Parafialnym Wnieb. Najśw. Marii Panny.

Niedziela IX po Zielonych Świątkach (7 sierpnia)

g. 6. Prymaria z nauką — ks. kan. Jankowski.

g. 8. Msza św. z nauką — ks. Kiwacz.

g. 10. Suma — ks. Dzieniarz, kazanie — ks. Kiwacz.

g. 12. Msza św. z nauką — ks. Dzieniarz.

g. 9. W Kaplicy Huta-Milowice Msza św. z nauką — ks. Kiwacz.

g. 16. Nabożeństwo adoracyjne — ks. Dzieniarz.

Od g. 18 dnia 6.VIII do g. 18 dnia 13.VIII dyżurnym — ks. Dzieniarz, vicedyżurnym — ks. Łopaciński.

Kalendarzyk zebrań.

Niedziela 7 sierpnia — godz. 12.15 Zebranie propagandowe A.K. godz. 17 Zebranie Rady i Zarządu Bractwa Żywego Różańca.

Poniedziałek 8 sierpnia — godz. 19 Świetlica K. S. M. Żeńskiej.

Wtorek 9 sierpnia — godzina 19 Zebranie kandydatek K.S M. Żeńskiej; g. 19 Świetlica K. S. M. Męskiej.

Środa 10 sierpnia — godzina 19 Świetlica i Kurs robót K. S. M. Żeńskiej.

Czwartek 11 sierpnia godzina 17 Świetlica K. S. Kobiet; godz. 18-19 Biblioteka Parafialna; godzina 19. Świetlica K. S. Mężów i K. S. M. Męskiej.

Piątek 12 sierpnia — g. 19 Wieczór dyskusyjny K. S. M. Żeńskiej.

Sobota 13 sierpnia — godz. 19 Świetlica K. S. Mężów i K. S. M. Męskiej.

Niedziela 14 sierpnia godzina 15 Zebranie III Zakonu Św. O. Franciszka; godz. 17 Zebranie ogólne Bractwa Żywego Różańca.

Komunikaty.

Kierownictwa K. S. Kobiet i K. S. M. Żeńskiej przypominają, że w niedzielę dnia 7 sierpnia o godz. 8 rano odprawiona zostanie miesięczna Msza św. w intencji członkiń tych Oddziałów.

Wszystkie członkinie winny przybyć na tę Mszę św. i gremialnie przystąpić do Stołu Pańskiego.

Dnia 7 sierpnia w pierwszą niedzielę o godzinie 16 nabożeństwo adoracyjne.

Drodzy w Chrystusie Panu Parafianie.

Na niedzielę IX po Świątkach (7 sierpnia)

W Ewangelii z ubiegłej niedzieli wzywał Zbawiciel, by każdy roztropnie i umiejętnie korzystał z darów Bożych. Dzisiaj zaś upomina i przestrzega, by nikt łask Boskich nie nadużywał i ich nie marnował.

Każdemu człowiekowi bez wyjątku daje, a raczej ofiaruje Pan Bóg tyle łask, ile mu do Zbawienia potrzeba, przekonamy się o tym wszyscy na Sądzie Bożym, nikogo jednak do przyjęcia ich nie zmusza. Szczęśliwy, kto z łask korzysta i z nim współpracuje, „kto poznał czas nawiedzenia swego".

Poznali go i zrozumieli, głos łaski Bożej mieszkańcy miasta Niniwy, gdy prorok Jonasz wzywał ich do pokuty. Nawrócili się, a Pan Bóg im karę darował. Poznała go Maria Magdalena i z jawnogrzesznicy stała się św. pokutnicą. Poznał się św. Piotr apostoł, gdy P. Jezus w podwórcu arcykapłana rzewnie nań spojrzał, poznał i Paweł św., gdy w drodze do Damaszku usłyszał słowa: „Szawle, czemu mnie prześladujesz"?

Poznał wreszcie choć w ostatniej chwili i łotr na krzyżu i razem z Jezusem poszedł do raju. Poznały i zrozumiały nieprzeliczone rzesze tych, którzy już są w niebie i bez ustanku dziękują Bogu, że usłuchali natchnienia łaski.

Bierz zatem z nich przykład. Dziś jeszcze stoi Jezus u drzwi Serca twego, jak stał u bram miasta św. i puka, — może także poraz ostatni. Nie zamykaj mu serca swego, nie odpychaj, nie pozwól, by i nad tobą musiał płakać, jak płakał nad zaślepieniem Jerozolimy. Biada temu, który pozostanie głuchym na głos łaski Bożej i ją odrzuci. Sam sobie winę przypisać musi. Kto nie chce słuchać musi cierpieć.

Tak postąpili sobie ludzie za czasów Noego, który budując z rozkazu Bożego korab, nawoływał ziomków swych do poprawy życia. Daremnie niestety — za karę wygładził ich Pan Bóg potopem. Odwróciła się Jerozolima od Zbawiciela, za to nie pozostał z niej kamień na kamieniu, a lud żydowski bez własnej ojczyzny jest po dziś dzień tułaczem wśród narodów. Nie chciał zrozumieć Judasz przestróg Jezusa w wieczerniku i miłosiernych słów Jego w Ogrójcu, i skończył śmiercią samobójcy. Nie korzystali z danych im łask ci wszyscy, którzy już są w piekle. Dzisiaj żałują i płaczą, ale już jest za późno. Nie daj Boże, byś i ty kiedyś musiał z tego powodu płakać i cierpieć.

Jeżeli na widok znieważenia świątyni Jerozolimskiej P. Jezus uniósł się świętym gniewem, o ile większym musi być smutek Jego, gdy z tabernakulum patrzy na tak niesforne nieraz zachowanie się niektórych ludzi w kościołach naszych, które nietylko domami modlitwy są jak świątynia Jerozolimska, ale domami Bożymi, mieszkaniem samego Jezusa Chrystusa.

Pamiętaj o tym i zachowaj się w kościele zawsze odpowiednio.

Proboszcz

Korzystajmy z odpustów.

Powszechnie znanym jest słowo „odpust". Nie każdy jednak rozumie co wyraz ten oznacza.

Znaczna część gorliwszych katolików rozumie jakie jest znaczenie i doniosłość odpustów i dlatego stara się je uzyskać bądź to przez dokonywanie dobrych uczynków pobożnych, bądź też przez odmawianie modlitw, lub odbywanie pielgrzymek pobożnych do miejsc odpustowych.

Ale są inni mniej gorliwi, a nawet obojętni, którzy nie rozumieją ani wyrazu, ani znaczenia odpustu, nie dbają oto aby odpust taki uzyskać.

Nie dbają o odpusty, ponieważ o nich nic nie wiedzą.

Aby więc przyczynić się do rozpowszechnienia znajomości odpustu, aby zachęcać do korzystania z licznych odpustów jakie Kościół św. udziela swym wiernym — podajemy niniejszy opis.

Odpust według określenia kościoła jest to odpuszczenie kary doczesnej, należnej za grzechy, zgładzone już co do winy, którego to odpuszczenia udziela władza kościelna w imieniu Boga ze Skarbca Kościoła; żyjącym w formie rozgrzeszenia, a zmarłym w formie wstawiennictwa.

Dla łatwiejszego zrozumienia przytoczonych wyżej słów, które określają odpust — zastanówmy się nad istotą i skutkiem grzechu.

Wiadomo jest, że człowiek popełniając świadomie i dobrowolnie grzech śmiertelny, buntuje się przeciw najświętszej woli Boga, a przez to gardzi i wyrzeka się wiecznej szczęśliwości, i zasługuje sobie na karę wieczną. Prócz tej kary wiecznej skazuje jeszcze Pan Bóg człowieka na karę doczesną za nieprawne użycie dóbr doczesnych.

Przy popełnianiu grzechu powszedniego, człowiek nie wyrzeka się wprawdzie Boga, ale narusza stosunek przyjaźni, jaki między Bogiem, a człowiekiem istnieć powinien, a przez to ściąga na siebie karę doczesną, którą musi ponieść w tym lub w przyszłym życiu.

Przez spowiedź i żal doskonały Pan Bóg przyjmuje na powrót grzesznika do swej łaski, odpuszcza karę wieczną, ale pozostawia do odpokutowania karę doczesną. Tak więc kary należne nam za grzechy już odpuszczone odpokutować możemy w tym życiu przez dobrowolne uczynki pokutne, jakimi są: post, umartwienie i modlitwa, lub też przez wszelkie cierpienia spotykające nas z dopuszczenia Bożego o ile znosimy je z poddaniem się woli Bożej, będąc przytym wolnym od grzechu ciężkiego.

Nie wiemy jednak jak wielką karę ustanowił Pan Bóg za każdy grzech ciężki lub powszedni, wiemy natomiast, że Bóg w swej nieprzebranej dobroci spieszy człowiekowi z pomocą w okupieniu kary, dając nam możność uzyskania odpustów, na które składają się zasługi Chrystusa Pana i Swiętych.

Chrystus Pan, przez swe pełne cierpień życie, przez mękę i śmierć swoją pojednał nas z Bogiem, a zadośćuczynienie, jakie śmiercią swą Bogu za nas złożył, nietylko, że zrównoważyło grzechy całego świata, ale nieskończoną ilość razy przewyższało je. Z zasług tych korzystać możemy w postaci odpustów jakie Kościół św. nam udziela.

Do zasług Chrystusowych dochodzą jeszcze zasługi Matki Jego Najświętszej, która będąc Niepokalaną, nie popełniła nigdy żadnej winy, za którą musiałaby pokutować, a jednak w życiu swym świętym wiele cierpiała, wiele ponosiła ofiar, nieustanne zanosiła modły... Wartość tych uczynków, zadość Bogu czyniących, które niepotrzebne były Jej. Niepokalanej, przyłączone zostały do zasług Chrystusa Pana i złożone w ogólnym skarbcu Kościoła.

Życie świętych, męczenników i wszystkich sprawiedliwych, których uczynki pokutne o wiele razy przewyższyły miarę zadośćuczynienia, z którego w formie odpustów korzystać możemy, czy też dusze cierpiące w czyśću przez nasze wstawiennictwo.

Tak oto skarby cierpień Chrystusa, modlitw, ofiar, dobrych uczynków Matki Najświętszej i Swiętych znajdujące się w Skarbcu Kościoła św. leżą w ręku namiestnika Chrystusowego, który ma władzę gładzić winy przez sakrament pokuty, a kary należne za te winy darowywać przez odpust.

Gdy zrozumieliśmy co „odpust“ oznacza, zastanówmy się choć chwilę nad tym, co czynić należy, aby odpust uzyskać.

Aby dostąpić odpustu, trzeba mieć intencję czyli wolę pozyskania odpustu, trzeba wypełnić warunki, jakie do uzyskania odpustu są potrzebne.

Liczne rodzaje odpustów, jakie uzyskać możemy, podzielone są na odpusty nadane dla wszystkich wiernych, inne znów przywiązane są do oznaczonych bractw, stowarzyszeń, sodalicyj, do oznaczonych modlitw, miejsc, przedmiotów i do oznaczonego czasu.

Jedne z tych odpustów są cząstkowe, czyli niezupełne, a drugie zupełne. Odpustem cząstkowym jest ten odpust, przez który Kościół ze swego skarbca udziela zadośćuczynienia na odpuszczenie pewnego, ściśle oznaczonego wymiaru kary. Odpust zupełny polega na udzieleniu człowiekowi ze skarbca Kościoła tyle zadośćuczynienia, ile potrzeba na odpuszczenie wszystkich kar doczesnych, należnych za grzechy.

Warunkami zwyczajnymi wymaganymi do uzyskania odpustu są: spowiedź, Komunia św., nawiedzenie kościoła lub kaplicy publicznej i modlitwa na intencję Ojca św.

Wiele trzebaby mówić jeszcze o odpustach. Są całe księgi poświęcone dokładnemu omówieniu wszystkich odpustów i warunków ich dostąpienia. Niesposób jednak omówić wszystkiego w krótkim niniejszym opisie. W poszczególnych wypadkach wyjaśni to ksiądz Proboszcz.

Dlatego też poprzestając na gorącej zachęcie do szerszego zainteresowania się tym wielkim dobrodziejstwem kościoła św., do korzystania z tych wielkich łask — zwróćmy uwagę na odpusty odbywające się w naszych parafiach.

Związek małżeński zawarli:

Dnia 30.VII 1938 r. Stefan Kozioł ze Stefanią Wabik.

Stanisław Dziurowicz z Zofią Kiełb.

Dnia 31.VII Zenon Morys z Walerią Łaszewską.

Rocznice zaślubin:

Dnia 8.VIII 1938 r. Beniamin Binkiewicz z Kazimierą Kułak.

Dnia 14.VIII Marian Frank z Zofią Filipczyńską.

Dnia 15.VIII Władysław Strzelczyk z Edmundą Podsiadło.

Bolesław Koch z Józefą Nocoń.

Zmarli:

Dnia 25.VIII 1938 r. Felicjan Morawiec lat 42.

Dnia 28.VIII Julianna z Szatanów Zbroszczyk lat 73.

Dnia 29.VIII Piotr Siwko lat 32.

Rocznice zgonów:

Dnia 10.VIII 1938 r. Maria z Kasprowiczów Zawrzykraj lat 51.

Dnia 11.VIII Marcin Wiślicki l. 63.

Związek małżeński zamierzają zawrzeć następujące osoby:

Władysław Zomer, k. Piłsudskiego 31 ze Stanisławą Zielińską, pan. z Miechowa, zap. 3.

Eugeniusz Walewski, k. z Warszawy. Bielany z Feliksą Cichecką, p. 3 Maja 29, zap. 3.

Stanisław Podstawek, k. Piłsudskiego 106 ze Stefanią Latko, wd. Piłsudskiego 106, zap. 3.

Adam Witkowski, wd. Rudna 34 z Józefą Dyduch, wd. Stara 10, zap. 3.

Eugeniusz Switalski, k. z Nowego Sielca z Adelajdą Morga, p. Smolna 1, zap. 3.

Henryk Domagała, k. Dziewicza 20 z Wandą Zakrzewską, p. Dziewicza 20 zap. 3.

Stanisław Oleksiak, k. Dietlowska 12 z Wandą Kruk, p. Pańska 27 zap. 3.

Jan Sarnecki, k. Kilińskiego 1 z Janiną Lewandowską, wd. z Chodcza, zap. 3.

Władysław Kopeć, k. Kotlarska 2 z Marianną Grzegorczyk, p. Stara 1, zap. 3.

Stefan Krzych, kaw. Kolejowa 12 z Heleną Pfajfer, pan. Kolejowa 12, zap. 3.

Wincenty Milik, wd. Pr. Mościckiego 13 z Władysławą Bugaj, wd. z Pogoni, zap. 2.

Stanisław Piwowarczyk, k. Daleka 28 z Antoniną Sitko, p. Daleka 28, zap. 2.

Redaktor: Ks. Teofil Jankowski. — **Wydawca:** Sekretariat Parafii Wniebowzięcia N. M. P. w Sosnowcu.

Sosnowieckie Zakłady Graficzne Sp. z o. o. Sosnowiec, Warszawska 8, tel. 696-96